

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Hans Christian Schmidt har en ganske speciel evne, og det er, at han kan tale sort. Det er der så mange politikere der kan, men hr. Hans Christian Schmidt kan tale dobbelt sort. Han kan tale sort i den forstand, at man ikke rigtig kan forstå, hvad han siger, hvorefter han så siger, at det er, fordi man ikke har hørt hans tale. Men det er, fordi det er bragesnak uden reelt indhold. Det er den ene evne til at tale sort. Den anden evne er, at det altid er dybt reaktionært på miljøområdet. Så der er virkelig dobbelt sort tale her.

Det, vi diskuterer her, er: Indgår overgangsperiodernes længde og indhold i en forhandling, hvor vi har vores udgangspunkt og ansøgerlandene har deres udgangspunkt, og så finder vi en fornuftig løsning i en forhandling, eller er det, som man fik indtryk af fra Venstres mange ordførere i formiddags, Venstres synspunkt, at ansøgerlandene selv bestemmer helt a la carte, hvilke overgangsordninger man ønsker, og i hvor lang tid de skal gælde?

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Nu bliver hr. Jørn Jespersens synspunkt jo ikke bedre af, at han bliver irriteret.

Jeg er nødt til at måtte skuffe hr. Jørn Jespersen. Jeg ændrer ikke på det, jeg mener, uanset om hr. Jørn Jespersen mener, at jeg ikke kan være det bekendt, og at det er sort snak, og hvad ved jeg. Jeg må bare sige til hr. Jørn Jespersen: Jeg fastholder det, som var det fuldstændig gennemgående tema i min tale. Vi står ved det mandat, der er givet; vi står ved, at Kommissionen for øjeblikket sidder og forhandler med østeuropæiske lande, og at de finder ud af sammen, hvordan det skal gå til med overgangsordninger, og hvor lange de skal være.

Og jeg vil bare sige, at det, vi sagde hele formiddagen, var: Vi vil ikke være med til at stille nye krav. Vi vil ikke være med til, at de her overgangsordninger skal hindre, at der vil være østeuropæiske lande, der kan få lov at komme ind i EU. Det er da utidigt at stå og sige, om det skal være så og så mange år, eller hvor mange år der skal være til de og de projekter. Vi siger kun klart, at vi er enige i det mandat, der er afgivet, og jeg går ud fra, at når man har fået det, kan man så også forvalte det.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Og så er det hr. Jørn Jespersen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jamen jeg beder ikke hr. Hans Christian Schmidt om at ændre mening. Jeg beder bare om at få at vide, hvad hans mening er. Og det er klart nok, at vi ikke her kan sætte årstal på eventuelle overgangsperioders udløb.

Jeg spørger bare, om det er Venstres grundholdning, at ansøgerlandene selv fastsætter det, eller om det indgår i en forhandling, som der er lagt op til i den vedtagelse, der er fremsat forslag til. Bestemmer ansøgerlandene selv? Det fik man indtryk af fra Venstres mange ordførere i formiddags.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Ud over at have evnen til at lytte skal man jo også have viljen til at forstå, og det er måske det, det skorter på lige nu. Når jeg tænker på formiddagens forløb, er det vel o.k.

Venstres grundholdning er nøjagtig den, der er givet mandat til regeringen på – præcis den og kun den: at det er noget, Kommissionen for øjeblikket sidder og forhandler med de østeuropæiske lande om, og det er vi enige i.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Og så er det fru Henriette Kjær som ordfører.

Henriette Kjær (KF):

En af de allervigtigste udfordringer, EU står over for, er udvidelsen med de østeuropæiske lande. Det er virkelig noget, vi i Det Konservative Folkeparti ser som en stor opgave, der skal lykkes. Vi i Vesten skylder dem at komme med i det fællesskab, som vi selv har haft meget glæde af, og som er med til at sikre fred og stabilitet i vores del af verden.

Denne del af Europa, vi nu taler om at udvide EU med, har i mange år lidt under kommunismens og socialismens åg, og nu ser vi så resultatet af en socialistisk miljøpolitik: dårlig infrastruktur, forurenende industrier, gammeldags og langtfra miljøvenlige energikilder.

Efter Murens fald var netop miljøet noget af det, man først gik i gang med at få op på et højere niveau, og nu, hvor landene er blevet ansøgere til EU, er alle enige om, at målet er, at de skal efterleve EU's politik på området. Inden de kan